

עד סוף תשי"ג יש להקים לדעהי 58.000 יחידות (לרבות
שנת תשי"י, בכל אחת משלוש השנים הבאות 15.000 יחידות, או 60.000
נפש בערך (30% מהרבוי). לשם כך נחוץ סכום של 84.000.000 ל"י,
מהוך זה 28.000.000 ל"י במטבע חוץ לשנת תשי"א 22.099.000 ל"י
(7.168.000 ל"י במ"ח), לשנת תשי"ב 29.020.500 ל"י (9.420.300 ל"י
מ"ח), לשנת תשי"ג 32.727.500 ל"י (10.903.600 ל"י במ"ח).

בסוף תשי"ג נייצר כל המטפוא והטוון ללול ולרפת (מלבד
שמן דגים) , ירקות - כל התוצרת ליישוב. פירות, ביצים, חלב -
כנ"ל. בשר - שלישי של הצרכת מלאה, לא צנע. שמן - 40% של הצרכת
שלום מלאה. לחם - בקושי לשלישי.

בדרך של משק בעל לא נוכל לבדל די לחם ליישוב. דונם
בעל סמוצע נותן 100 קילו לדונם. עכשיו מעבדים 1.6 מיליון דונם
פלאה, אפשר לעבד. עוד 2 מיליון דונם, שלישי לחיטה. מיליון דונם
בעל יתן 100 מיליון קילו = 100.000 טון חיטה לשנה, כל נפש צורכת
0.2 טון לשנה, הרי ששני מיליון צורכים 400.000 טון.

ידרשו לביצוע התכנית עוד מומחים למים ולבנין (מספר
המומחים הנמצאים בארץ לא מספיק בכמות. נחוצים שני קוי-צנורות
גדולים מהירקון לנגב - צנורות מלט. עומדים לייצר אותם בארץ -
בשני ב"ת : אחד של מקורות, אחד של טו"ב. 66 צול הקוטר (= שני
מטרים). במרס 1951 ייצרו כבר צנורות. יש להבטיח חמרי הגלם הדרושים,
בעיקר מלדה בשביל צנורות מלט.

ה', אב, 19.7.50
יום ד'

ציון כה - דור רביעי בארץ בא מפרס. היה לפני 6 חדשים בכבל.
המצב לא טוב. "המוסד" מסר עניני העליה לסוכנות, לרפאל. רפאל מעלה רק
אלה שמגדילים עצמם כדתיים. יש שלוש חברות נוער: מאיספהן, טשירן
ומערי טדה אחרות - לא העלו (בכל חברת נוער 50 איש). זאב חקלאי היה שם לפני
חדשים וחצי מטעם החלוץ והחלט שמעלים 70% חלוצים ונוער. ועד עכשיו לא
העלו אותם. היתה הפגנה נגד הפועל המזרחי, שברו הרהיטים. כל אלה

שלוקחים שם לצבא (מבני 18 עד 32) מתנוונים. לפני חודש היה שם רפאל -
הבטיח הבטחות, אף ארגן חלוץ דתי ו"לאוצר החברה" - ורק אלה שלובשים
טליתות מעלים.

באגון ש 5.000 יהודים. כהן ניהל מו"מ עם המיניסטר האפגני.
הסכימו להרשות ליהודים לצאת אם פרס תיתן מעבר. פרס הסכימה לכך, בחנאי
שלא ישארו בטהרן יותר מעשרה ימים.

הגיעו מבוכרה שני יהודים בוכרים למשהד ומסם לטהרן.
הוכרחו ע"י תרכמנים. היהודים בן 38 ובן 32. כהן שלה מפרס שלשה
מברחים תרכמנים. ההסכם הוא שהם יקבלו קילו חשיש בעד כל יהודי
שיביאו. המרכז הוא במשהד. חשיש גדל בפרס.

בא אצלי יעקבסון. הוא מתפטר ממשרד הבטחון. ספיר
נתמנה בלי ידעתו, עכשיו נתמנה ילד (יין) לסגן מנהל, וכל משרד הבטחון
נעשה לחוכא וטלולא. אחרי בירור ממושך הסכים להשאר עד מרס 1951.
דורש דרגה צבאית.

ישיבת הממשלה בבוקר ובערב.

ברור עם דקל על מצבות לנופלים. התנגדתי להוצאת עצמות,
אנשי גשר אכזיב מחיפה. נתתי הוראה לדאוג להעלאת עצמותיהם של החיילים
היהודים ביחידות היהודיות במלחמת העולם השנייה. הצעתי לדרוש מכל מוסד,
מפעל ובית-ספר לשים לוח שיש במקומו עם שמות הנופלים במלחמה מיוצאי הבית,
וכן גם בכל עיר ומושבה.

באה אצלי משלחה של בעלי תעשייה: בז'רנו, ירושלמי,
קליר ועוד. מתאוננים על המנגנון, על יחס איבה מצד משרד קיצוב
ואספקה וחוסר דאגה מצדו לפיתוח ולאכספורט, יש אווירה חשדנית, אין תכנון
בהבאת חמרי גלם, אין מביאים לפעמים חמר מסוים שבלעדיו שאר החומר לא יסכין,
אין שיתוף פעולה עם בעלי תעשייה, אין רשות מוסמכת אחת ליצוא. חסרים
בעלי מקצוע ופועלים מומחים בורחים מהעבודה: פותחים בית מלאכה קטן או
מקבלים שכר גבוה "בשוק שחור". במתכת המצב בכל דע. הסברתי עמדת
הממשלה. היה גם קטרוג מצד בעל שמן (?) על הפליה לטובת הקבוצים,
פטורים ממס, משכר וכו'.

. / .